

Sygn. akt VIII K 962/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 30 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w VIII Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł du Château

Protokolant: Katarzyna Skwarczyńska, Magdalena Rucińska, Paulina Więckowska

przy udziale prokuratora: Urszuli Jasik-Turowskiej, B. N., M. O., J. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21 sierpnia 2013 roku, 09 października 2013 roku, 25 listopada 2013 roku, 03 kwietnia 2014 roku, 23 maja 2014 roku

sprawy

R. J., syna Z. i J. z domu P., urodzonego (...) w W.,

B. S., syna E. i H. z domu W., urodzonego (...) w W.,

oskarżonych o to, że:

1. w dniu 21 stycznia 2009r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży z włamaniem do pokoju gościnnego nr (...) mieszczącego się w (...) w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych w/w pokoju przy użyciu dopasowanego narzędzia dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia laptop m-ki A. (...)ZG o wartości 2500 zł. na szkodę M. P. (1), przy czym R. J. zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 4 listopada 2003r. do dnia 22 października 2004 r. oraz od dnia 28 listopada 2006 r. do dnia 02 kwietnia 2007r. części kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 12 grudnia 2005 r. sygn. akt II K 124/04 za czyn z art. 286 § 2 kk,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

wobec R. J. i o przestępstwo

z art. 279 § 1 kk wobec B. S.

2. w miejscu i czasie jak w pkt I działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży z włamaniem do pokoju gościnnego nr (...) mieszczącego się w (...) w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych w/w pokoju przy użyciu dopasowanego narzędzia dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia laptop m-ki T. (...) wraz zasilaczem oraz myszka optyczną o wartości 4000 zł na szkodę A. W., przy czym R. J. zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I,

tj. o przestępstwo z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk wobec R. J. i o przestępstwo z art. 279§1 kk wobec B. S.

3. w miejscu i czasie jak w pkt I działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży z włamaniem do pokoju gościnnego nr (...) mieszczącego się w (...) w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych w/w

pokoju przy użyciu dopasowanego narzędzia dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia laptop m-ki A., laptop m-ki A. (...) wraz z dodatkową pamięcią RAM, specjalistyczny sprzęt fotograficzny w postaci aparatu fotograficznego C. (...) D. wraz z ładowarką akumulatorową i oryginalnym akumulatorem, akumulator zapasowy A.-A. B.-511, wyzwalacz do aparatu, kartę pamięci S. o pojemności 4GB, kartę pamięci S. o pojemności 2GB, specjalistyczny plecak fotograficzny, statyw, filtry L., 2 obiektywy m-ki S., 2 dyski fotograficzne, filtry okrągłe, filtry kwadratowe o nazwie C., gdzie łączne straty wyniosły 28500zł. na szkodę firmy (...), oraz pieniądze w kwocie 1500zł. na szkodę T. B., przy czym R. J. zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I,

tj. o przestępstwo z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk wobec R. J. i o przestępstwo z art. 279§1 kk wobec B. S.

4. w miejscu i czasie jak w pkt I działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży z włamaniem do pokoju gościnnego nr (...) mieszczącego się w (...) w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych w/w pokoju przy użyciu dopasowanego narzędzia dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 750 zł. na szkodę W. M., przy czym R. J. zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I,

tj. o przestępstwo z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk wobec R. J. i o przestępstwo z art. 279§1 kk wobec B. S.

orzeka:

- I. oskarżonego **R. J.** uniewinnia od dokonania czynów opisanych w punktach 1 – 4 części wstępnej wyroku;
- II. oskarżonego **B. S.** uniewinnia od dokonania czynów opisanych w punktach 1 – 4 części wstępnej wyroku;
- III. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty procesu przejmuję na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przy ul. (...) w S. mieści się (...). Prowadzą do niego dwa wejścia – główne oraz tylne, służbowe. Budynek pensjonatu składa się z dwóch pięter, parteru oraz poziomu -1, na którym znajduje się basen, sauna oraz siłownia. W pensjonacie jest 15 pokoi przeznaczonych dla gości – 1 na parterze, 7 na I piętrze oraz 7 na II piętrze. Recepcja znajduje się na parterze. W pensjonacie zainstalowany jest monitoring, który swoim zasięgiem obejmuje główne wejście od zewnątrz i od wewnątrz, parking od strony ulicy (...) oraz część obszaru wokół budynku.

W dniu 20 stycznia 2009 roku, między godziną 16.00 a 17.00, do pensjonatu (...) przybyli, samochodem marki V. o numerze rejestracyjnym (...), R. J. oraz B. S.. Legitymując się dowodem osobistym należącym do M. P. (2) i utraconym przez niego w wyniku kradzieży w dniu 08 maja 2008 roku, wynajęli oni pokój nr (...) na I piętrze budynku. Zapłacili z góry za dwie doby pobytu.

W dniu 21 stycznia 2009 roku w pensjonacie (...), oprócz R. J. i B. S., przebywali m.in. T. B., M. P. (1), A. W. oraz W. M. wraz z rodzinami. Wszystkie wymienione osoby opuściły pensjonat przed godziną 13.00. Po ich powrocie okazało się, że nieznani sprawcy, przy użyciu dopasowanych narzędzi, włamali się do ich pokoi, tj. do pokoju nr (...) na II piętrze oraz do pokoju nr (...) na I piętrze pensjonatu. Z pokoju M. P. (1) skradziono na jego szkodę laptop marki A. (...) ZG o wartości 2500zł. A. W. sprawcy zabrali laptop marki T. (...) wraz z zasilaczem oraz myszką optyczną o wartości 4000zł. Na szkodę firmy (...) skradziono mienie o wartości 28 500zł. w postaci laptopa marki A., laptopa marki A. (...) wraz z dodatkową pamięcią RAM, specjalistycznego sprzętu fotograficznego w postaci aparatu fotograficznego C. (...) D. wraz z ładowarką akumulatorową i oryginalnym akumulatorem, akumulatora zapasowego A.-A. B.-511, wyzwalacza do aparatu, karty pamięci S. o pojemności 4GB, karty pamięci S. o pojemności 2GB, specjalistycznego

plecaka fotograficznego, statywu, filtrów L., 2 obiektywów marki S., 2 dysków fotograficznych, filtrów okrągłych oraz filtrów kwadratowych o nazwie C., a na szkodę T. B. pieniądze w kwocie 1500zł. W. M. skradziono zaś 750zł.

W dniu 21 stycznia 2009 roku, około godziny 11.00, R. J. i B. S. przestawili pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...) na tył pensjonatu (...). Około godziny 13.12 jeden z nich udał się na tył budynku i wrócił po około 5 minutach. Następnie, około godziny 13.20, obaj mężczyźni opuścili (...) i odjechali w nieznanym kierunku. Nie poinformowali o tym pracownika pensjonatu, a klucz pozostawili na półce w otwartym pokoju nr (...).

Zarówno R. J., jak i B. S. byli wcześniej karani sędownie (k. 174 – 175, 176 – 177).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: zeznań świadka M. P. (2) (k. 116 – 117, k. 15 – 16, 75 – 76 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), zeznań świadka T. B. (k. 134, k. 24 – 26 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), zeznań świadka M. P. (1) (k. 134 – 135, k. 6 – 9 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), zeznań świadka A. W. (k. 135, k. 18 – 19 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), zeznań świadka M. K. (1) (k. 144 - 147, k. 12 – 13 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), zeznań świadka W. M. (k. 168, k. 32 – 33 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11),

- **a nadto w oparciu o pozostałe dowody natury materialnej w postaci:** notatki urzędowej (k. 1 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), protokołów oględzin (k. 2 – 5, 86, 87 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), spisu rzeczy zaginionych (k. 29 - 30 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), zdjęć z monitoringu (k. 38 – 41, 57 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), protokołów okazania z tablicami poglądowymi (k. 68 – 70, 82 – 84, 104 – 106, 177 - 178 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), postanowienia o umorzeniu dochodzenia (k. 77 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), opinii z badań mechanoskopijnych (k. 94 - 95 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), dokumentacji fotograficznej (k. 100 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), opinii daktyloskopijnej z dnia 21 września 2001 roku (k. 144 - 145 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), opinii z zakresu badań biologicznych (k. 148 – 150 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), kart karnych (k. 174 – 175, 176 – 177).

Wyjaśnienia oskarżonych oraz pozostałe dowody ujawnione na rozprawie Sąd ocenił w oparciu o reguły wyrażone w art. 7 k.p.k., zgodnie z którymi Sąd ocenia dowody swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Oskarżeni **R. J.** oraz **B. S.** zarówno na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2013 roku (k. 116), jak i w toku postępowania przygotowawczego (k. 200 – 201, 203 – 204 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11) nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów oraz skorzystali z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Wobec powyższego Sąd oparł swoje ustalenia na innych dowodach osobowych oraz nieosobowych zgromadzonych w niniejszej sprawie.

Świadek **M. P. (2)** złożył zeznania na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2013 roku (k. 116 – 117) oraz w toku postępowania przygotowawczego (k. 15 – 16, 75 – 76 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11). Zeznał on, iż w dniu 08 maja 2008 roku skradziono mu, w hotelu (...) w L., dowód osobisty oraz pieniądze w kwocie 330zł. Zdarzenie miało miejsce w czasie, gdy wraz z kolegą udali się na śniadanie. Dokument zniknął z zamkniętego na klucz pokoju i nie został odzyskany. W pokoju hotelowym nie było widać żadnych śladów penetracji, sprawca nie pozostawił żadnych przedmiotów, a drzwi nie zostały uszkodzone. Świadek zeznał, że fakt kradzieży zgłosił miejscowej policji w L.. M. P. (2) powiedział również, że nie wie, kto dokonał kradzieży na jego szkodę, ani kto posługuje się jego dowodem osobistym, oraz że nikogo o to nie podejrzewa. Świadek nigdy nie był w pensjonacie (...) w S.. Sąd uznał zeznania M. P. (2) za w pełni wiarygodne. Świadek konsekwentnie i szczegółowo zrelacjonował przebieg wydarzeń związanych z utratą jego dowodu osobistego. W opinii Sądu brak jest jakichkolwiek uzasadnionych podstaw, aby kwestionować jego wiarygodność. Jego zeznania pozostają ponadto w zgodzie z zeznaniami M. K. (2), która stwierdziła (k. 12 – 13 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), że oskarżeni, podczas wynajmowania pokoju, posłużyli się dowodem osobistym świadka oraz z dowodem nieosobowym w postaci postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie włamania w nieustalony sposób do pokoju hotelowego w Hotelu (...) przy ul. (...) w L. w dniu 08 maja 2008 roku, skąd dokonano kradzieży pieniędzy oraz dowodu osobistego wystawionego na nazwisko M. P. (2) (k. 77 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11).

Świadkowie **T. B.** (k. 134, k. 24 - 26 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), **M. P. (1)** (k. 134 - 135, k. 6 - 9 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), **A. W.** (k. 135, k. 18 - 19 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11) oraz **W. M.** (k. 168, k. 32 - 33 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11) byli w dniu 21 stycznia 2009 roku gośćmi (...). Podczas ich nieobecności w pensjonacie włamano się do wynajmowanych przez nich pokoi i ukradziono należące do nich mienie.

Świadek **T. B.** wraz z rodziną od 17 stycznia 2009 roku zakwaterowany był w pensjonacie (...) w pokoju nr (...) na II piętrze. W dniu 21 stycznia 2009 roku, około godziny 13.00, udali się na narty. Świadek zeznał, że pokój został zamknięty, a klucz przez cały czas miał on przy sobie. Około godziny 14.25 jego żona odebrała telefon od sąsiadki z pensjonatu, która poinformowała ją, iż w hotelu jest coś nie tak. T. B. otrzymał zaś w tej samej sprawie sms od M. P. (1). Świadek zeznał, że po powrocie do pensjonatu okazało się, że pokój jest zamknięty. Jednak po otworzeniu go zauważył, iż brakuje sprzętu komputerowego oraz fotograficznego, a także gotówki schowanej uprzednio w portfelu znajdującym się w saszetce leżącej na półce przy łóżku. T. B. zeznał, iż widział monitoring, który pokazała mu recepcjonistka oraz słyszał o dwóch mężczyznach odjeżdżających z hotelu samochodem. Świadek widział ich wcześniej na basenie i jego zdaniem wyglądali dość podejrzanie – zwrócił na nich uwagę, ponieważ pływali bez czepków. T. B. słyszał również, że oskarżeni zachowywali się podejrzanie – przestawiali samochód oraz unikali nagrywania swoich twarzy na monitoringu. Świadek przyznał, że wszystko, co wiedział na temat wyjazdu oskarżonych z pensjonatu, wiedział z relacji innych osób.

Świadek **M. P. (1)** od 19 stycznia 2009 roku przebywał z rodziną w S., gdzie zakwaterowany był w pokoju nr (...) w pensjonacie (...). W dniu 21 stycznia 2009 roku, około godziny 12.25, wyjechali z hotelu, pozostawiając pokój zamknięty na klucz. Świadek posiadał klucz cały czas przy sobie. Po powrocie drzwi do pokoju były zamknięte, ale w środku brakowało laptopa marki A. (...)ZG. Świadek zeznał, że posiada przypuszczenie co do sprawcy kradzieży – w dniu 20 stycznia 2009 roku, będąc na basenie, widział dwóch barczystych młodych mężczyzn. Po ujawnieniu kradzieży dowiedział się, że w dniu 20 stycznia 2009 roku zameldowali się oni wykupując 2 doby, po czym w dniu 21 stycznia 2009 roku opuścili hotel nie wymeldowując się oraz nie zdając klucza do swojego pokoju. Zdaniem M. P. (1) w dniu zdarzenia w pensjonacie było 90 – 100% obłożenia - ze względu na ferie zimowe. Świadek zauważył również, iż każda osoba wchodząca do hotelu powinna być widoczna przez pracownika recepcji. M. P. (1) stwierdził, że z tego co pamięta, w dniu przyjazdu nie wypełniał specjalnej karty meldunkowej, a jedynie dane z dowodu osobistego zostały zapisane przez recepcjonistkę w zeszycie formatu A4.

Świadek **A. W.** od 17 stycznia 2009 roku przebywał z rodziną w S., w pokoju nr (...) pensjonatu (...). W dniu 21 stycznia 2009 roku, około godziny 11.20, cała rodzina udała się na wyciąg narciarski. A. W. zamknął drzwi pokoju na klucz i sprawdził, czy zamek jest zamknięty. Świadek zeznał, iż klucz miał cały czas przy sobie. Po powrocie do pensjonatu, około godziny 13.40, drzwi otworzyła córka A. W. – były one zamknięte na klucz, tak jak je zostawił wychodząc. Po wejściu do pokoju świadek zauważył, że zniknął jego laptop leżący wcześniej na łóżku. A. W. zeznał, że razem z właścicielką i M. P. (1) oglądał nagranie z monitoringu – był na nim pewien samochód i dwóch mężczyzn – samochód został przestawiony na tył budynku, a następnie z pensjonatu wyszedł jeden z mężczyzn i poszedł za budynek. Po kilku minutach wrócił do pensjonatu i po chwili wyszedł z drugim mężczyzną i razem odjechali. Świadek stwierdził, że jest pewny, iż nagrani mężczyźni byli sprawcami zdarzenia.

Świadek **W. M.** wraz z ojcem i synem zajmowali pokój nr (...) w (...). W dniu 21 stycznia 2009 roku w godzinach popołudniowych świadek przebywała na terenie ośrodka – w pewnym momencie zauważyła policjanta na korytarzu budynku. Funkcjonariusz poinformował ją o zdarzeniu, do którego doszło w pensjonacie. Świadek wróciła więc do pokoju, żeby sprawdzić, czy nic nie zginęło. W pokoju przebywał w tym czasie ojciec W. M.. Okazało się, że z torebki świadka zginęły pieniądze w kwocie 750zł. W. M. zeznała, że w dniu 20 stycznia 2009 roku, kiedy ostatni raz widziała pieniądze, cały czas w pokoju przebywał jej ojciec albo ona sama. W dniu 21 stycznia 2009 roku, około godziny 11.00 – 12.00, świadek udała się wraz z ojcem i synem na narty – pokój osobiście zamknęła i jest pewna, że drzwi były zamknięte. Po powrocie jej syn kluczem otworzył drzwi. Świadek zeznała, że później cały czas ktoś z rodziny przebywał w pokoju. W. M. stwierdziła, że nie przypomina sobie sytuacji, która wzbudziłaby w niej podejrzenie, iż ktoś może dokonać kradzieży pieniędzy lub, że ktoś nieznaną był w jej pokoju. Świadek zeznała, że nie wie, w jaki sposób zniknęły

pieniądze, kto je ukradł i w jakich okolicznościach. W trakcie rozprawy w dniu 03 kwietnia 2014 roku świadek zeznała, że po powrocie z nart drzwi do jej pokoju były otwarte, i że pomyślała, że musiała zapomnieć je zamknąć. Po odczytaniu zeznań złożonych przez nią w toku postępowania przygotowawczego stwierdziła jednak, iż są one bliższe prawdy, ponieważ pamięć nieco jej się już zatarła. Ta rozbieżność w zeznaniach świadka nie budzi jednak wątpliwości Sądu co do wiarygodności W. M.. Nie dziwi bowiem fakt, iż po ponad 5 latach nie pamiętała ona dokładnie wszystkich szczegółów swojego udziału w sprawie. Świadek dodała również, że w hotelu nie zauważyła nikogo podejrzanego, była raczej rodzinna atmosfera.

W opinii Sądu zeznania wszystkich osób pokrzywdzonych są w pełni wiarygodne w zakresie przedstawienia przebiegu wydarzeń w dniu 21 stycznia 2009 roku. Należy jednak oddzielić informacje dotyczące poczynań świadków w dniu zdarzenia od ich spekulacji i podejrzeń co do osób sprawców. Żadna z osób pokrzywdzonych nie była bowiem naocznym świadkiem kradzieży. Sąd uznał więc ich zeznania za w pełni wiarygodne, nie mógł jednak na ich podstawie ustalić zachowania oskarżonych, ponieważ świadkowie powrócili do swoich pokoi w momencie, gdy R. J. i B. S. opuścili już pensjonat. Ich zeznania są więc istotne jedynie w zakresie ustalenia przedziału czasowego popełnienia przestępstwa oraz mienia, które w jego wyniku zostało utracone.

Świadek **M. K. (1)**, pracownik pensjonatu (...), złożyła zeznania na rozprawie w dniu 25 listopada 2013 roku (k. 144 – 147), a także w toku postępowania przygotowawczego (k. 12 – 13, 83 – 84, 69 – 70, 105 – 106 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11). Zeznała między innymi, że w pensjonacie pełni funkcję zarządcy budynku. Stanowczo stwierdziła, iż do pensjonatu nie może wejść nikt z zewnątrz – wszystkie pomieszczenia są przeznaczone wyłącznie dla jego gości. Ewentualne obce osoby mogą wejść na teren obiektu jedynie w ich towarzystwie, po przedstawieniu w recepcji. M. K. (1) zeznała, że nie przypomina sobie, aby w dniu zdarzenia którykolwiek z gości hotelowych anonsował jej kogoś odwiedzającego. Świadek zaznaczyła, że jedynie oskarżeni zameldowani byli w pensjonacie na dwie doby – z reguły goście meldują się bowiem minimalnie na tydzień. Zainteresowanie świadka wzbudził również fakt, iż jeden z mężczyzn kilkakrotnie wchodził i wychodził z pensjonatu – świadek zauważyła to, ponieważ zawsze, kiedy słyszy dźwięk otwierających się drzwi, wychodzi z biura, aby skontrolować, czy nie jest to ktoś obcy. M. K. (1) wyraziła przypuszczenie, że oskarżeni w jakiś sposób wyrzucili lub spuścili skradzione przedmioty przez okno klatki schodowej. Zaznaczyła również, że podczas meldowania w pensjonacie mieli oni jakieś plecaki lub torby, a wychodząc nie mieli przy sobie żadnego bagażu. M. K. (1) zeznała również, że w hotelu nie ma tzw. kart meldunkowych, wypełnianych przez poszczególnych gości. Funkcjonuje jedynie książka meldunkowa, w której świadek sama dokonuje wpisów. M. K. (1) przyznała, że nie widziała samego faktu włamań do poszczególnych pokoi. Z zeznań świadka wynika, iż posiada ona jeden klucz matkę, który pasuje do wszystkich pokoi w pensjonacie. Drugi taki klucz znajduje się w posiadaniu właściciela hotelu. Według świadka nie ma możliwości dorobienia klucza do pokoju hotelowego w zwykłym warsztacie ślusarskim – były one bowiem sprowadzane na zamówienie. Podczas rozprawy w dniu 25 listopada 2013 roku świadek stwierdziła, że B. S. na 98% jest jednym z mężczyzn przebywających w dniu 21 stycznia 2009 roku w pensjonacie (...). Świadek czterokrotnie brała udział w czynności okazania wizerunku w celu zidentyfikowania oskarżonych. Podczas trzech z nich (k. 69 – 70, 83 – 84, 104 – 106 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11) nie rozpoznała żadnego z mężczyzn – wizerunków oskarżonych nie było wówczas na okazywanych jej tablicach poglądowych. Podczas okazania w dniu 27 stycznia 2011 roku (k. 178 – 179 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11) świadek rozpoznała oskarżonych, prawidłowo wskazując ich spośród wizerunków sześciu mężczyzn. W opinii Sądu zeznania M. K. (1) oraz protokoły okazania jej wizerunków są w pełni wiarygodne i stanowią wartościowy materiał dowodowy w niniejszej sprawie. Podczas rozprawy świadek zeznawała w sposób jasny, zrozumiały i rzeczowy. Jej zeznania nie zawierają, zdaniem Sądu, żadnych wewnętrznych sprzeczności. Korelują ponadto z zeznaniami pozostałych świadków, a także z dowodami nieosobowymi zgromadzonymi w niniejszej sprawie, między innymi w postaci protokołu oględzin płyty DVD+R marki T. z napisem monitoring Śnieżynka (k. 86 – 87 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11) oraz zdjęć z monitoringu (k. 38 – 41, 57 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11). Należy jednak pamiętać o oddzieleniu informacji, których świadek była pewna, dotyczących przebiegu wypadków w dniu 21 stycznia 2009 roku oraz momentu pojawienia się oskarżonych w pensjonacie, od jej przypuszczeń co do przebiegu samego włamania do pokoi oraz kradzieży znajdujących się w nich rzeczy.

Z dowodu nieosobowego w postaci **protokołu oględzin płyty DVD+R marki T. z napisem monitoring Śnieżynka** (k. 86 – 87 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11) wynika, iż o godzinie 11.15 zarejestrowano moment przestawienia pojazdu marki V. o numerze rejestracyjnym (...). O godzinie 13.13 natomiast widziany jest, wychodzący z budynku, mężczyzna, który o godzinie 13.16 wraca do hotelu. Następnie o godzinie 13.18 dwaj mężczyźni wychodzą z pensjonatu, a o godzinie 13.19 odjeżdżają samochodem marki V.. Zdaniem Sądu dowód w postaci protokołu oględzin został sporządzony w sposób prawidłowy i zasługuje na nadanie mu przymiotu pełnej wiarygodności. Koreluje on ponadto w pełni z zeznaniami M. K. (1) (k. 144 – 147, 12 – 13 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11) uznanymi przez Sąd za wiarygodne.

W niniejszej sprawie sporządzono **opinie pisemne z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych** (k. 94 – 95 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), **z zakresu identyfikacji daktyloskopijnej** (k. 144 - 145 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11) oraz **z zakresu badań biologicznych (k. 148 - 150 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11)**.

Biegły, po przeprowadzeniu badań mechanoskopijnych, stwierdził, iż w chwili dostarczenia do badań dowodowe wkładki były sprawne i prawidłowo realizowały funkcje zamykania, a klucze dostarczone wraz z nimi są kluczami oryginalnymi i właściwymi dla tych wkładek. Uznał również, iż wszystkie dowodowe wkładki LOB były otwierane przy użyciu wytrychów. Dodał, że na podstawie śladów na elementach wewnętrznych wkładek nie można jednoznacznie określić kształtu narzędzi, od których powstały ujawnione ślady, ale ślady pozostawione na powierzchni kanału kluczowego bębena wkładki mają cechy charakterystyczne pozwalające na identyfikację indywidualną narzędzia, od którego pochodzą.

Biegły z zakresu badań mechanoskopijnych w swojej opinii stwierdził, że ślady linii papilarnych na nadesłanych foliach nie pochodzą od palców ani dłoni osób, których karty daktyloskopijne oraz odbitki dłoni stanowią materiał porównawczy, a więc od R. J. i B. S.. Z opinii wynika również, iż cztery z zabezpieczonych śladów nie nadają się do identyfikacji.

Biegłemu z zakresu badań biologicznych dostarczono materiały w postaci dwóch śladów pobranych na wymazówkach oraz niedopałek papierosa. Ślady te zostały ujawnione w pokoju wynajętym przez oskarżonych w pensjonacie (...). Biegły dysponował materiałem porównawczym w postaci wymazu z jamy ustanej R. J. oraz B. S.. We wnioskach sformułowanych w opinii wskazał, iż w pobranym do badań fragmencie ustnika niedopałka papierosa stwierdzono obecność DNA pochodzącego od osoby płci męskiej o profilu zgodnym z profilem DNA B. S.. W pobranej do badań substancji koloru jasnoszarego zabezpieczonej na wymazówce biegły ujawnił DNA pochodzące od co najmniej dwóch osób, w tym od osoby o profilu zgodnym z profilem DNA R. J.. W kolejnej substancji zabezpieczonej na wymazówce ujawniono zaś niewielką ilość mieszaniny DNA pochodzącego od co najmniej trzech osób – w mieszaninie tej nie można wykluczyć obecności DNA pochodzącego od osoby płci męskiej o profilu DNA zgodnym w oznaczonych układach z profilem DNA B. S..

Zdaniem Sądu opinie sporządzone przez biegłych są w pełni wiarygodne i stanowią wartościowy materiał dowodowy w niniejszej sprawie. Sąd nie dostrzegł żadnych przyczyn, dla których nie powinien dać wiary profesjonalistom, posiadającym rozległą wiedzę w dziedzinach, którymi się zajmują. Biegli są ponadto osobami bezstronnymi, nieznanymi stron postępowania i nieposiadającymi interesu w określonym rozstrzygnięciu niniejszej sprawy. Ich opinie są zaś rzetelne, pełne, prawidłowo sporządzone, a zawarte w nich wnioski zostały sformułowane zgodnie ze specjalną wiedzą, jaką legitymują się biegli. Należy zaznaczyć, iż opinia mechanoskopijna potwierdza, że doszło do włamania do pokoiw pokrzywdzonych, a opinia z zakresu badań biologicznych potwierdza obecność oskarżonych w pokoju nr (...) w S.. Podsumowując zaś opinię z zakresu badań daktyloskopijnych stwierdzić należy, iż możliwe do identyfikacji ślady linii papilarnych nie pochodzą od oskarżonych.

Informacja z policji z dnia 07 maja 2010 roku (k. 140 - 141 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11) oraz **informacja z Prokuratury Rejonowej w Pucku** (k. 151 – 165 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11) dają podstawy do stwierdzenia, iż R. J. i B. S. byli wcześniej podejrzewani lub oskarżani o podobne przestępstwa.

Z informacji z policji z dnia 07 maja 2010 roku wynika bowiem, iż prowadzone przez Wydział Dochodzeniowo – Śledczy Komendy Wojewódzkiej Policji w G. czynności służbowe pozwoliły na ustalenie, iż B. S. i R. J. prawdopodobnie dopuścili się także innych przestępstw o podobnym charakterze, to znaczy kradzieży z włamaniem do hoteli, pensjonatów i ośrodków wypoczynkowych na terenie kraju. Dotyczy to między innymi takich czynów jak kradzież z włamaniem do pokoju w hotelu (...) w Ł., kradzież laptopów i telefonu komórkowego z hotelu (...) w miejscowości Ś., kradzież pieniędzy z pensjonatu (...) w Z., kradzież z włamaniem do trzech pokoi w pensjonacie (...) w Z., kradzież z włamaniem do dwóch pokoi w hotelu (...) w W., a także w hotelu (...) w B..

Prokuratura Rejonowa w Pucku wystosowała zaś akt oskarżenia, na mocy którego R. J. i B. S. oskarżono o kilkanaście czynów, z których większość polegała na kradzieży z włamaniem do pokoju mieszczącego się w pensjonacie, hotelu lub willi w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych, przy użyciu dopasowanego narzędzia, dostali się oni do jego wnętrza skąd dokonali kradzieży.

Nie budziły wątpliwości Sądu, co do swej wiarygodności i rzetelności, pozostałe dowody z dokumentów zebrane w sprawie w postaci: notatki urzędowej (k. 1 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), protokołu oględzin pokoi gościnnych nr (...) w pensjonacie (...) (k. 2 – 5 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), umowy sprzedaży pojazdu V. (k. 66 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), spisu rzeczy zaginionych (k. 29 - 30 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), zdjęć z monitoringu (k. 38 – 41, 57 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), protokołów okazania z tablicami poglądowymi (k. 68 – 70, 82 – 84, 104 – 106, 177 - 178 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), postanowienia o umorzeniu dochodzenia (k. 77 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), dokumentacji fotograficznej (k. 100 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11). Powołane dowody zostały sporządzone w sposób prawidłowy, zgodnie ze stosownymi regulacjami prawnymi określającymi ich formę i treść oraz nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Z tych względów Sąd nie odmówił wskazanym dowodom wiarygodności i mocy dowodowej.

R. J. oraz B. S. postawiono pięć zarzutów. Zostali oni oskarżeni o to, że w dniu 21 stycznia 2009 roku w S., działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży z włamaniem do pokoju gościnnego nr (...) mieszczącego się w (...) w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych w/w pokoju przy użyciu dopasowanego narzędzia dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia laptop m-ki A. (...) ZG o wartości 2500 zł. na szkodę M. P. (1). Drugim zarzutem było to, że w tym samym miejscu i czasie, działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali kradzieży z włamaniem do pokoju gościnnego nr (...) mieszczącego się w (...) w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych w/w pokoju przy użyciu dopasowanego narzędzia dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia laptop m-ki T. (...) wraz zasilaczem oraz myszka optyczną o wartości 4000 zł na szkodę A. W.. Zostali oni również oskarżeni o to, że w tym samym miejscu i czasie, działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali kradzieży z włamaniem do pokoju gościnnego nr (...) mieszczącego się w (...) w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych w/w pokoju przy użyciu dopasowanego narzędzia dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia laptop m-ki A., laptop m-ki A. (...) wraz z dodatkową pamięcią RAM, specjalistyczny sprzęt fotograficzny w postaci aparatu fotograficznego C. (...) D. wraz z ładowarką akumulatorową i oryginalnym akumulatorem, akumulator zapasowy A.-A. B.-511, wyzwalacz do aparatu, kartę pamięci S. o pojemności 4GB, kartę pamięci S. o pojemności 2GB, specjalistyczny plecak fotograficzny, statyw, filtry L., 2 obiektywy m-ki S., 2 dyski fotograficzne, filtry okrągłe, filtry kwadratowe o nazwie C., gdzie łączne straty wyniosły 28500zł. na szkodę firmy (...), oraz pieniądze w kwocie 1500zł. na szkodę T. B. oraz o to, że w tym samym miejscu i czasie działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży z włamaniem do pokoju gościnnego nr (...) mieszczącego się w (...) w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych w/w pokoju przy użyciu dopasowanego narzędzia dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 750 zł. na szkodę W. M.. Czyny zarzucone oskarżonym stanowią przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. R. J. został ponadto oskarżony o to, że zarzucanych mu czynów dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 12 grudnia 2005 r. sygn. akt II K 124/04 za czyn z art. 286 § 2 kk, czyli w warunkach powrotu do przestępstwa.

Art. 279 § 1 k.k. stanowi, iż kto kradnie z włamaniem, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Przepis ten tworzy kwalifikowany typ wszystkich typów kradzieży określonych w art. 278 k.k. – znamieniem kwalifikującym jest bowiem sposób działania sprawcy, a mianowicie włamanie (M. Mozgawa (red.), Kodeks Karny. Komentarz, wydawnictwo LEX, 2013). Włamanie polega na przełamaniu zabezpieczeń chroniących przedmiot czynności wykonawczej przez kradzież – nie ma znaczenia, czy zabezpieczenie przedmiotu jest efektywne i jakich środków należy użyć, aby je sforsować. Konieczne jest natomiast, aby rzecz była zabezpieczona przed kradzieżą i aby sprawca usunął zabezpieczenie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 1972 roku, VI KZP 74/71). Omawiany czyn jest przestępstwem umyślnym, które można popełnić jedynie w zamiarze bezpośrednim. Jest to ponadto przestępstwo kierunkowe, ponieważ sprawca działa w celu przywłaszczenia (M. Mozgawa (red.), Kodeks Karny. Komentarz, wydawnictwo LEX, 2013).

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania, że nie sposób stwierdzić, iż oskarżeni dopuścili się popełnienia zarzucanych im czynów. Nie istnieją bowiem dowody, które z niezachwianą pewnością wskazywałyby, że ich zachowanie wyczerpało znamiona art. 279 § 1 k.k. Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie, uznany przez Sąd za wiarygodny, wskazuje jedynie na fakt, iż oskarżeni, posługując się dowodem osobistym należącym do M. P. (2), wynajęli pokój w pensjonacie (...) w S., płacąc z góry za dwie doby. Wyjechali jednak już następnego dnia. W dniu ich wyjazdu w pensjonacie doszło do włamania do czterech pokoi gościnnych, z których ukradziono sprzęt komputerowy, fotograficzny oraz pieniądze. Żaden ze świadków nie widział jednak momentu włamania bądź kradzieży. Przy oskarżonych nigdy nie znaleziono również skradzionych z pensjonatu przedmiotów.

W opinii Sądu fakt, iż świadek M. K. (1) wskazała prawidłowo wizerunki oskarżonych podczas czynności okazania (k. 178 – 179 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11), potwierdza jedynie, iż oskarżeni przebywali w (...) w S.. M. K. (1) nie widziała jednak, aby dokonali oni włamań do poszczególnych pokoi gościnnych. Nie zaobserwowała również, aby wyrzucili czy też spuścili przez okno jakiegokolwiek przedmioty. Świadek wyraziła jedynie swoje przypuszczenia, które nie mogą stanowić podstawy ustalenia stanu faktycznego, a co za tym idzie sprawstwa oskarżonych. Również pozostałe osoby przesłuchane w toku niniejszego postępowania nie były naocznymi świadkami żadnego zachowania oskarżonych, które mogłoby zostać zakwalifikowane jako przestępstwo. Wprawdzie niektórzy świadkowie stwierdzili, że oskarżeni wyglądali dość podejrzanie (k. 24 – 26) lub, że na pewno byli oni sprawcami zdarzenia (k. 18 – 19) jednak na podstawie takich spekulacji nie sposób jest uznać ich winy za udowodnioną.

Również dowód nieosobowy w postaci protokołu oględzin płyty DVD+R marki T. z napisem monitoring Śnieżynka (k. 86 – 87 akt sprawy o sygn. VIII K 770/11) okazał się nieprzydatny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Monitoring swoim zasięgiem obejmuje bowiem jedynie obszar recepcji i przód budynku, a nie korytarzy na piętrach czy też terenu z tyłu budynku. Nie da się zaprzeczyć, iż oskarżeni przestawili swój samochód na tył budynku oraz że w dniu 21 stycznia 2009 roku opuścili pensjonat, ale Sąd nie dostrzega możliwości, aby na tej podstawie uznać ich za winnych popełnienia zarzucanych im czynów.

Zdaniem Sądu również uprzednia karalność oskarżonych oraz fakt, iż byli oni oskarżani o czyny popełnione w podobny sposób nie może automatycznie implikować stwierdzenia, iż to oni dokonali kradzieży z włamaniem w pensjonacie (...).

Oczywiście Sąd zdaje sobie sprawę, iż zachowanie oskarżonych da się powiązać w jedną logiczną całość, wskazującą na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez nich zarzucanych im czynów. Jednak wciąż jest to jedynie podejrzenie. Można bowiem dopuścić alternatywną wersję zdarzenia, a mianowicie dokonanie kradzieży z włamaniem przez inną, nieustaloną osobę lub osoby – Sąd nie nabrał niezachwianego przekonania, iż do pensjonatu w żaden sposób nie mogłaby się dostać obca, niepowołana osoba. Z zeznań świadków wynika ponadto, że w dniu zdarzenia prawie wszystkie pokoje gościnne były zajęte, tak więc należy stwierdzić, iż w (...) w omawianym okresie przebywała niemała liczba osób. W myśl wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2001 roku (II KKN 550/98) dowód z poszlak może być pełnowartościowym dowodem winy dopiero wtedy, gdy łańcuch poszlak rozumianych jako udowodnione fakty uboczne prowadzą pośrednio, tj. w drodze logicznego rozumowania, do stwierdzenia jednej tylko

pewnej wersji zdarzenia, z której niewątpliwie wynika, że tylko oskarżony jest sprawcą czynu. Jeżeli poszlaki we wzajemnym powiązaniu nie wykluczają możliwości innej wersji - to przy zastosowaniu reguły określonej w art. 5 § 2 kpk należy uznać, że taki dowód z poszlak nie daje wystarczających podstaw do ustalenia winy oskarżonego. Również w wyroku z dnia 04 czerwca 1983 roku (Rw 420/83) Sąd Najwyższy stwierdził, iż sama wielość poszlak stanowiąca wyłączną podstawę sformułowania zarzutu popełnienia przestępstwa nie oznacza, że oparta na tych poszlakach wersja zdarzenia zgodna jest z rzeczywistym jego przebiegiem. Trafność ustaleń faktycznych poczynionych na podstawie poszlak występuje wtedy, gdy ustalenia te nie mogą być podważone przez jakąkolwiek inną możliwą wersję zdarzenia, a więc wówczas, gdy wersja zdarzenia sformułowana na podstawie całokształtu powiązanych ze sobą logicznie poszlak wyłącza wszelkie inne wersje tego zdarzenia.

W niniejszej sprawie, zdaniem Sądu, nie można w żaden sposób przyjąć, iż istnieje jedna tylko pewna wersja zdarzenia, z której niewątpliwie wynika, że tylko oskarżeni są sprawcami czynów. W opinii Sądu wzajemne powiązanie poszlak prowadzi do wniosku, iż oskarżeni mogli dokonać kradzieży z włamaniem, ale jednocześnie nie wyklucza możliwości innej wersji zdarzenia. Zachowanie R. J. i B. S., choć nad wyraz zastanawiające, dałoby się również wytłumaczyć na wiele sposobów.

Analizując materiał dowodowy należy zawsze pamiętać o zasadzie wyrażonej w art. 5 § 2 k.p.k. Stanowi on bowiem, iż nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. Omawiany artykuł stanowi również, w § 1, że oskarżonego uważa się za niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona (...). W myśl zaś art. 2 § 2 k.p.k. podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 marca 2008 roku (III KK 484/07) stwierdził, iż sformułowana w art. 2 § 2 k.p.k. zasada prawdy materialnej wprowadza w procesie karnym wymóg opierania wszelkich rozstrzygnięć na zgodnych z prawdą ustaleniach faktycznych, przez które rozumie się ustalenia udowodnione, czyli takie, gdy w świetle przeprowadzonych dowodów fakt przeciwny dowodzonemu jest niemożliwy lub wysoce nieprawdopodobny. Obowiązek udowodnienia odnosić należy jednak tylko do ustaleń niekorzystnych dla oskarżonego, jako że on sam korzysta z domniemania niewinności (art. 5 § 1 k.p.k.), a niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na jego korzyść (art. 5 § 2 k.p.k.). Ze względu na te zasady wydanie wyroku uniewinniającego jest konieczne zarówno wówczas, gdy wykazano niewinność oskarżonego, jak i wtedy - co chyba częściej ma miejsce - gdy nie udowodniono, że jest on winny popełnienia zarzucanego mu czynu przestępnego (...). W opinii Sądu w niniejszej sprawie należy stwierdzić, iż nie udało się uprawdopodobnić faktu, iż oskarżeni nie popełnili zarzucanych im czynów, ale jednocześnie nie zdołano, po wnikliwej analizie materiału dowodowego, udowodnić im ich sprawstwa. Należy również przytoczyć fragment postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2008 roku (V KK 267/08), w myśl którego brak możliwości jednoznacznego ustalenia, w oparciu o dostępne i ujawnione dowody, stanu faktycznego to nic innego jak stan "niedających się usunąć wątpliwości", do których nie tylko może, ale musi mieć zastosowanie reguła określona w art. 5 § 2 k.p.k. Wydanie wyroku uniewinniającego jest konieczne nie tylko wówczas, gdy wykazano niewinność oskarżonego, lecz również wtedy, gdy nie udowodniono mu, że jest winny popełnienia zarzucanego mu przestępstwa oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 grudnia 2010 roku (II Aka 280/10): (...) zasada in dubio pro reo. (...)Reguła ta ma zatem zastosowanie dopiero wówczas, gdy zostały wyczerpane wszystkie możliwości poznawcze w postępowaniu (...). Tak więc, gdy w świetle tak dokonanej oceny zebranych dowodów nie da się bez obawy popełnienia pomyłki wykluczyć innej wersji zdarzenia, aniżeli przyjęta w akcie oskarżenia - nie jest dopuszczalne przypisanie oskarżonemu zarzucanego czynu, albowiem w takiej sytuacji chroni go reguła in dubio pro reo. Należy podkreślić, iż zdaniem Sądu w niniejszym postępowaniu wyczerpano wszystkie możliwości poznawcze. Mimo tego, na podstawie zgromadzonego i poddanego wnikliwej analizie materiału dowodowego, nie jest możliwe uznanie winy oskarżonych. Sąd Apelacyjny w Katowicach (wyrok z dnia 15 maja 2013 roku, II Aka 98/13) w ten sposób odniósł się do podobnego problemu: nie można (...) opierać wyroku skazującego na takich poszlakach, z których wynika tylko prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu. W sprawie poszlakowej zasada swobodnej oceny dowodów nabiera szczególnego znaczenia. Jest bowiem stosowana niejako na dwóch etapach. Po pierwsze, ocenie podlegają przeprowadzone dowody i na ich podstawie ustala się fakty stanowiące poszlaki. Kolejny etap, to stwierdzenie, czy ustalone już fakty (poszlaki) dają podstawę do poczynienia dalszych ustaleń. W opinii Sądu w niniejszej sprawie brak jest podstaw do poczynienia dalszych ustaleń w zakresie przypisania oskarżonym zarzucanych im czynów.

Pomimo podjęcia starań, nie zgromadzono bowiem dowodów, które pozwoliłyby na usunięcie istniejących w sprawie wątpliwości. Kierując się zasadą domniemania niewinności, która stanowi jedną z fundamentalnych zasad prawa karnego, posiadającą swą konstytucyjną podstawę w art. 42 ust. 3 Konstytucji RP, jak i międzynarodowy aspekt wynikający z unormowania jej w art. 6 ust. 2 EKPC (L.K. Paprzycki (red.), Komentarz aktualizowany do art. 5 Kodeksu postępowania karnego, wydawnictwo LEX, 2014), należało uniewinnić oskarżonych z uwagi na fakt, iż wprawdzie nie udowodniono ich niewinności, ale także nie został udowodniona ich wina.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. Sąd przejął koszty procesu na rachunek Skarbu Państwa.